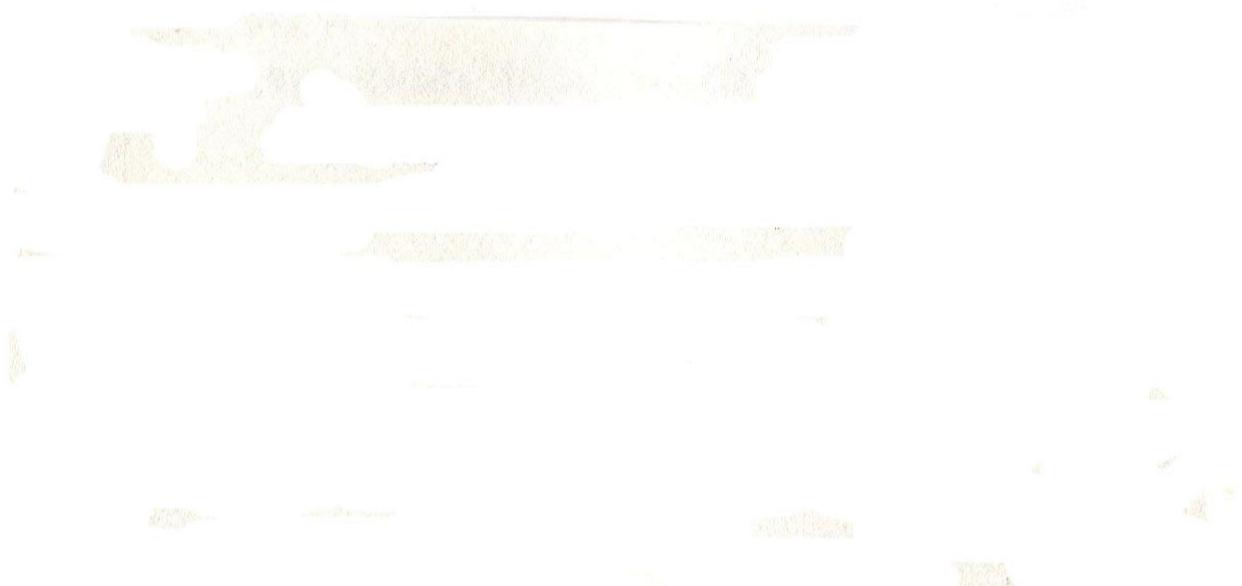


24 ЧУКІ 59
50

Людмила Чижова

ПОКРОВЛ-
КОЗАЦЬКЕ СВЯТО



84(ЧУКР)-
ч-59

Людмила Чижова

*Покрова –
козацьке свято*

для юнацтва

397304



Миколаївська обл.
бібліотека для дітей
ім. В. О. Лягін

Миколаїв 2016

УДК 821.161.2-31

ББК 84(4ERH)6-4

Ч 59

Чижова Л.

**Ч 59 Покрова – козацьке свято. – Миколаїв:
Видавництво Ірини Гудим, 2015. – 120 с.**

УДК 821.161.2-31

ББК 84(4ERH)6-4

ISBN 978-617-576-079-6

Покрова Пресвятої Богородиці вважається символом захисту, покровительства і втішення, молитви про спасіння світу від бід та страждань.

Вона є символом незалежності Козацького Духу, Козацької Волі і безмежної козацької Любові до Матері-України.

Жінки, як охоронниці родинного життя, вважали празник Покрови своїм святом.

Та особливо цього свята чекали дівчата.

На обкладинці – репродукція картини Миколи Сопільняка «Сивий кінь» (2008 р.).

© Людмила Чижова, 2016

ISBN 978-617-576-079-6

© Видавництво Ірини Гудим, 2016



ВІД ПОКРОВИ ДО ПАМЯТІ СІЧІ ВІД КРІЗЬ ПЛИН ВІКІВ...

Свято Покрови Пресвятої Богородиці на теренах Руси-України відзначається більше 1000 років, яке символізує велику повагу до Матері, жінки, дівчини, Матері-Землі.

Уперше національний культ Богородиці увічнив князь Ярослав Мудрий при будівництві Святої Софії. Він віддав під покров Матері Божої увесь український народ після перемоги над печенігами.

З появою в Руси-Україні в середині XV сторіччя (1461 рік, як документальний факт) козацтва, Покрова стала і захисницею козацького війська.

Найбільшої популярності культ Покрови Богородиці сягнув у XVII-XVIII сторіччях. На цей час припадає найактивніше будівництво церков, присвячених Покрові. Першу церкву на честь Покрови козаки збудували 1659 року в Чортомлицькій Січі.

За час існування Січі на Запоріжжі збудовано 13 церков Покрови Богородиці.

Зображення Пресвятої Богородиці було викарбуване на хрестах, які носили козаки.

У свято Покрови Пресвятої Богородиці запорізькі козаки обирали нового кошового отамана.

Найtragічніша сторінка в історії козацтва була в 1775 році, коли Катерина II окремим Маніфестом оголосила по всій Росії, що Запорізька Січ вже знищена і саме імення козаків надалі не повинно вживатись та згадуватись. Вона зруйнувала найдемократичнішу обітницю в Європі.

Під час другої світової війни Українська повстанська Армія теж обрала собі свято Покрови, яке відзначають 14 жовтня, за день Зброї, віддавшись під опіку святої Матері Богородиці.

Впродовж багатьох віків Покрова Пресвятої Богородиці є своєрідним символом і покровителькою не тільки козацтва, а й України.

А козаки, по праву, вважаються гордістю України, її національним оберегом.

Враховуючи історичне значення і заслуги українського козацтва у створенні української державності, Указом Президента України Леоніда Кучми від 7 серпня 1999 року встановлено дату святкування Дня Українського козацтва, який щорічно відзначається 14 жовтня в день Покрови.

Указом Президента України Віктора Ющенко від 4 березня 2005 року затверджено Раду Українського козацтва, як консультативно-дорадчий орган при Президентові України.



З подання Академії наук України в 2012 році було відзначено 520 років Українського козацтва.

В 2015 році Указом Президента України Петра Порошенка 14 жовтня, в день Покрови, узаконено, як День Захисника України. Це – величне свято всього українського народу, який є козацького роду.

І сьогодні, у важкі випробування для нашої Незалежної України, героїзм наших воїнів – козаків є наслідком генетичного козацького прагнення поколінь українців до Волі, Незалежності, своєї Віри, захисту мови, культури, традицій та звичаїв.

А тому козацька Україна непереможна ніякими ворогами.

Вірші нашої поетеси Людмили Чижової, присвячені Покровительці України і її козацького війська, архінеобхідні для патріотичного виховання молодого покоління, яке буде жити у щасливій, вільній і процвітаючій Європейській Україні.

Слава Україні!

Слава Українському козацтву!



Микола Діденко
писар Буго-Чорноморського кошу
Українського козацтва
В Миколаївській області з 1992 року,
генерал-отаман козацтва



*Козак – душа правдива.
Народний вислів*

А що козакові
Шовковії шати?
Йому ні до чого
Багаті палати.
Бо доля козацька –
То світ наш широкий,
То степ наш та воля.
Він вільний, як сокіл,
Самотній – затужить,
В гурті – заспіває.
Кінь, вірний товариш,
В дорогу чекає.
Ворогові в битві
Не покаже спину,
І ніяка сила
Його не зупинить.
Козак після бою
Рани перев'яже,
Під зоряним небом
В степу спати ляже.



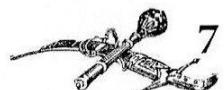
ПОКРОВИТЕЛЬКА КОЗАЦТВА ~ ПОКРОВА~МАТИ

*«Покрий нас чесним
Твоїм покровом
і збав нас від усякого зла».*

Напис золотими літерами
над царськими вратами
Січової церкви

Стугоняль барабани
У Січі на майдані.
На козацькому колі
Всі вирішують долю.

Дзвони дзвоняль заклично,
Козаків піднімають.
У болючій трипозі
Гнів козацький зростає.



Запорізька Січ козакам,
Як рідная мати.
Наступила зла година
Цю матір лишати.

Катерина – «вража баба»*,
В злобі небувалій,
Понищила всі вольності
І Січ зруйнуvalа

Щоб не стати кріпаками
Та зберегти волю,
Раду радили велику
На козацькім колі.

Славні лицарі у горі
На коліна впали,
У Січовій своїй церкві
Молитву читали:

– Богородице святая,
Покрівонько-Мати,
У недобрий час із Січі
Довелось зніматись

Із слізами на очах
В чужину далеку...
Покидати рідну землю
Козакам нелегко.

* Так образно називали в народі Катерину II.

Полишили усе добро,
Лиш взяли з собою
Богородиці ікону
І козацьку зброю.

Бо ікона ця в дорозі
Захистить, врятує
Та відведе всі напасті
В годину тяжкую.

І вирушили за Дунай,
Вклонились низенько:
– Ти прости нас, Січ-матінка
І земля рідненька.

Пролягли їх шляхи биті
До чужого краю.
Заснували поселення
І Січ за Дунаєм.

Прийдуть часи героїчні,
Згине зла година.
Запорізька Січ воскресне
Й козацька родина.



СВЯТО КОЗАЦЬКОЇ СЛАВИ

*Наша дума, наша пісня
Не вмре, не загине...
Отде, люде, наша слава,
Слава України!*

Т. Г. Шевченко

Свято козацької слави
Та вольної волі
І Покрова в день величний
Благословля долю.

Оберіга рід козацький
З днів давно минулих,
Захищає всіх воїнів
Від шаблі та кулі.

Посилає у дні скрути
Мужність і відвагу,
Та ще мудрість, милосердя
І в бою звитягу.

Нас ніхто у святій справі
Ніколи не зборе.
Землю покрива Покрова
Від біди та горя.

Повернулась козакам
Їх прадідів сила.
Незалежна Україна,
Квітне земля мила.

Під козацькі Корогви**
Вже правнуки стали,
У праведних боях собі
Славу здобували.

До плеча щільно плечем
Побратими стали,
Щоб у мирі та спокої
Діти виростали.

Рідну землю від ворога
Вміють захиstitи –
Приклад дітям та онукам,
Як праведно жити.

** Корогва (хоругва) - прикреплене до древка полотнище, прапор. Гетьманська корогва була Державним прапором України. Січова – символом Війська Запорізького. Під час походів прапор завжди майорів на чолі війська. Один з найшанованіших козацьких клейнод.

Якщо будем у єднанні –
Розбратау не буде.
Бо, коли міцна держава,
В ній щасливі люди.

I довіку не померкне
Козацькая Слава.
Мужні, сильні, справедливі –
Міцні їхні лави.

Ми святкуєм на Покрову
У нашій державі
День воїна, день Звитяги...
Захисникам слава!



ПОКРОВОНЬКА-МАТИ НА СВЯТА БАГАТА

*Покрова покриває
траву листям, землю снігом,
а дівчат – шлюбним вінцем.*

Народне прислів'я

Місяць жовтень – «весільник»,
Місяць жовтень веселий,
Біля двору калина
Майже в кожній оселі.

Визріває калина,
Пишні грони червоні,
Проживає тут гарна,
Вже на виданні доня.

Помолившись мати й донька,
Лиш сонечко встало,
Навстіж двері та ворота
Святу відкривали.

А Покрова пошанує
Доњку любу й милу
І за матір порадіє,
Яка всьому вчила.

Пошле в пару коханого,
Й шановну родину.
І лелека принесе їм
До року дитину.

Котра дівка лінивая
Й посаг*** не надбала
То вона дівочу долю
У цей рік проспала.

А дівчата посаг трусять
Весело й завзято.
Що вони майстрині вправні,
Аби усім знати.

*** Споконвіків дівчина, перш ніж вийти заміж, мала наготовувати вишитих сорочок і рушників.

Не минайте двору, свати,
Й гостинної хати.
Свого щастя жіночого
Чекають дівчата.

Щоб у святу Покрівоньку
На рушничок стати,
Під вінцем у церкві з милим
Долі поєднати.

Вшановує наречена
Сватів рушниками...
А в неділю вже весілля,
У клопотах мама.

Благословля Покрова
Золотистим гіллям.
І світяться у родинах
Хліб-сіль та весілля.

музика
Віктора П'ятігорського

БАНДУРА

Moderato

1 2 3 4

Dm6 *B7* *Gm6* *A7*

5 6 7 8 9

Dm6 *A* *Dm6* *A* *A7* *U* *Dm* *ж - ний бан -*

10 11 12 13 14 15 16

G/H *B7* *Dm/A* *G* *Dm/A* *B* *Dm* *ди - кош - тов - на пер - ли - на ду - ша коб - за - ри спів - я ук - ра - г - ни. вд -*

17 18 19 20 21 22 23

Gm *C7* *Gm C7* *F* *D7* *Gm E7 Dm* *тре - пет - них паль - ців бан - ду - ра заг - ра - е. Ко - зак мо - ло - день - кий про - Бай - ду спі -*

24 25 26 27 28 29 30

Gm6 *A7 B7* *Gm6* *A7* *Прислов* *Dm* *Gm/E* *ва - ся. А струни бандури смі - ют - ся и пла - чать. В ник на - іле ми ну - не раз -*

31 32 33 34 35 36 37

Gdim *Gm6 A7 B7* *Gm6* *A7* *Dm* *B9* *веть - ся не - на - че. і ді - лить - ся бо - лем, і ду - шу ил - ру - е. хто сер - цем ба -*

38 39 40 41 42

Dm6 *B9 A7 Dm* *B7* *Gm6* *га - тий, той спів цей чо - чу - е.*

слова
Людмили Чижової

1 2 3 4

5 6 7 8 9 10

у - нем пе - ре - леть -
Gdim G F Bm6

8 - - - - - - - - - -
A7

9 10

струни бандури сми - ют -
Gm6 A7

11 12 13 14 15 16 17

пла - чутъ в них на - не ми ну - не раз - веть - ся не - на - че. и мі - лить - ся бо - лем, і
Dm Gm/E Dm/A Dm/G Gdim A7 B7 Gm6

18 19 20 21 22 23 24 25

ду - шу ли - ту - е. Хро сер - цем ба - га - тий, той спів цей по чу - е.
A7 Dm B9 Dm/A B9 A7 Dm G

molto rit.

rit.

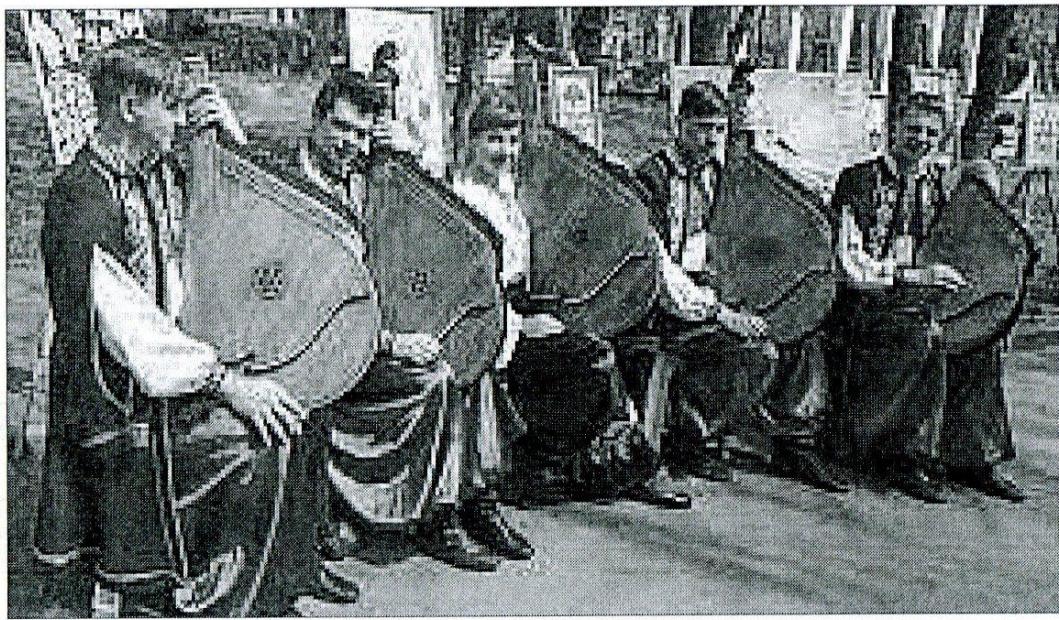
26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36

pp

У кожній бандурі
Коштовна перлина:
Душа кобзаря –
Співця України.
Від трепетних пальців
Бандура заграє,
Козак молоденький
Про Байду співає.

Приспів:
А струни бандури
Сміються і плачуть,
В них наше минуле
Озветься неначе.
І ділиться болем,
І душу лікує.
Хто серцем багатий,
Той спів той почує.

У кожній бандурі
Коштовна перлина:
Душа кобзаря –
Співця України.
Бо пісня про волю
Навік зостається,
Із серця до серця
Вогнем переллється.



На моїй, на прекрасній землі
Називають співців кобзарями.
І, мов дивні легенди, вони
Оживають новими піснями.
В струнах кобз голоси Богуна,
Дорошенка, Сірка та Нечая
Молодих козаків у похід
Крізь далекі віки піднімають.
Сивочолі, ясні кобзарі,
Ви назавжди в собі поєднали
Незбагненно високе чуття
І людське невмируще начало.

Зміст

Крізь плин віків	3
«Козак – душа правдива»	6
Покровителька козацтва – Покрова-мати	7
Свято козацької слави	10
Покрівонька-мати на свята богата	13
Бандура	16
«На моїй, на прекрасній землі...»	18

ДОДАТКОВА ЛІТЕРАТУРА

1. Скуратівський, В. Т. Святвечір: Нариси-дослідження: У 2-ох кн. Кн. 1/ В. Т. Скуратівський. – К.: Перлина. – 288 с.
2. Українське козацтво: Мала енциклопедія. – К.: Генеза; Запоріжжя: Прем'єр, 2002. – 567 с.
3. Культура та побут Півдня України за православно-народним календарем (Козацькі поселення Миколаївщини): навч. посібник з народознавства/ ред. В. Я. Дрізо-Омеляненко. – Миколаїв: Миколаївська обласна друкарня, 2007. – 240 с.
4. Українське козацтво – чинник консолідації українського народу / Рада Укр. козацтва при Президентові України. – К.: Санспарель, 2007. – 84 с.

Літературно-художнє видання

**Чижова Людмила Яківна
Покрова – козацьке свято**

Для юнацтва

Редактор Людмила Воронич

Комп'ютерна верстка Сергій Голубєв

Підписано до друку 26.02.2016. Формат 60×90^{1/16}

Папір офсетний. Гарнітура Times New Roman.

Друк офсетний. Умовн. др. арк. 5,0.

Тираж 100 прим. Зам. № 17.



Видавець Ірина Гудим
54030, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 20
Тел. (0512) 37-37-18, (0512) 37-27-00
irina.gudym@gmail.com gydim.nikportal.net
Свідоцтво про державну реєстрацію МК № 3 від 14.05.2002

**Щира вдячність і доземний уклін
за вихід в світ цієї книги:**

Сопільняку Миколі Миколайовичу – члену Спілки дизайнерів України;

Черкесовій Інні Григорівні – заслуженому діячу мистецтв України, члену Спілки дизайнерів України;

Пятигорському Віктору Вікторовичу – заслуженому працівнику культури України;

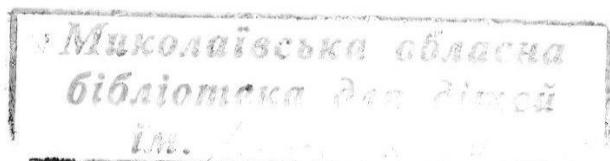
Благодатній Зої Іванівні – методисту РМК відділу освіти районної держадміністрації та **вчителям української мови і літератури** ЗОЗ Снігурівського району;

Бігайлло Марії Максимівні – методисту РМК відділу освіти районної держадміністрації та **вчителям української мови і літератури** ЗОЗ Миколаївського району;

Жайворонок Тетяні Анатоліївні – директору обласної бібліотеки для дітей імені В. О. Лягіна;

Малярчук Ірині Олексandrівні – методисту РМК відділу освіти районної держадміністрації та **вчителям української мови і літератури** ЗОЗ Баштанського району;

Боярській Наталії Олександровні – директору Миколаївського ЗОЗ I-III ступенів №60.





Чижова Людмила Яківна поетеса, прозаїк,
член Національної Спілки письменників України,
Лауреат обласної премії імені Миколи Аркаса,
нагороджена медаллю “Почесна відзнака”
Національної Спілки письменників України



**Емблема
Буго-Чорноморського коша
Українського казацтва**